

- по единъ, като начинъхъ отъ стары-тъ до най
сетины-тъ; и останъ Іисусъ самъ си и жена-та
10 стояща на срѣдъ. И когато ся исправи Іисусъ, и
не видѣ никого освѣнъ женъ-тъ, рече ѱ: Жено,
дѣ сж онѣзи които тя обвинявахъ? не тя ли
11 осжди никой? И тя рече: Никой, Господи. И
Іисусъ ѱ рече: Нито азъ тя осжждамъ; иди си,
и отъ сега не согрѣшавай вече.
- 12 И пакъ говорѣше Іисусъ *народу* и казуваше:
Азъ съмъ видѣлина на свѣтъ-тъ; който мя слѣ-
дува, нѣма да ходи въ тъмнинъ, но ще има ви-
13 дѣлинъ-тъ на животъ-тъ. А Фарисеи-тъ му ре-
кохъ: Ты самъ си за себе си свидѣтелствувашь;
14 твое-то свидѣтелство не е истинско. Отговори
Іисусъ и рече имъ: Ако и да свидѣтелствувамъ
азъ самъ за себе си, свидѣтелство-то ми е истин-
но; защото знаѣхъ отъ дѣ съмъ дошелъ, и кждѣ
отивамъ; а вы не знаете отъ кждѣ идж и на
15 кждѣ отхождамъ. Вы сждите плѣтскы, азъ не
16 сждѣхъ никого. Но ако и да сждѣхъ, моя-та сждба
е истинска; защото не съмъ самъ, но азъ и О-
17 тецъ, който мя е пратилъ. А и въ вашій-тъ за-
конъ е писано: Че на двама человекы свидѣ-
18 телство-то е истинно. Азъ съмъ който свидѣ-
телствувамъ за себе си, и Отецъ *ми* който мя
19 е проводилъ свидѣтелствува за мене. Тогазъ му
казувахъ: Дѣ е твой-тъ Отецъ? Отговори Іи-
сусъ: Нито мене знаете, нито Отца ми; ако
быхте знаели мене, щѣхте да знаете и Отца ми.
- 20 Тѣзи думы изговори Іисусъ въ скривнищницъ-
тъ, когато поучаваше въ храмъ-тъ; и никой
го не хванъ, защото не бѣше му още дошелъ
часъ-тъ.
- 21 И пакъ имъ рече Іисусъ: Азъ отхождамъ, и
ще мя търсите, и ще умрете въ грѣхъ-тъ си.
- 22 Дѣто отивамъ азъ, вы не можете да дойдете. А
Іудеи-тъ казувахъ: Да не бы да ся убіе, и за